

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Αθήναις φρ. 15.—Έν δι ταίς έπαρχ. φρ. 16.—Έν τω έξωτ. φρ. 25.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ, άπαξ ή όίς, λ. 40, τρίς έως έξάκις λ. 20, κατά μέγα λ. 125, έτος ή έξαιμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Άριθ. 4, άπέναντι τής οικίας Φιλήμονος παρά τήν Πλατείαν Συντάγματος.—

ΟΙ ΝΕΟΙ ΦΟΡΟΙ ΣΑΣ

Πρώτον πρέπει να εκφράσωμεν όλον τον θαυμασμόν μας, διότι έθαυμάσθη ή περί νομισματικῶν αγόρευσις του κ. Τρικούπη εν τῇ Βουλῇ. Από τότε ή βοή των πνευμόνων αντικατέστησεν εν τῇ ελληνική ρητορείῃ τὸ κάλλος του λόγου και τὴν δύναμιν των επιχειρημάτων; Δέν εἴμεθα ἐκεῖ να τὸν ἀκούσωμεν αὐτὸν τὸν περίφημον λόγον· ἀλλ' ἀνέγνωμεν τόσους ἐπαίνους και συνελέξαμεν τόσην εἰδωλοκατρείαν φίλων του κ. πρωθυπουργοῦ, ὡστε ἀναγνόντες τὸ ἀριστούργημα του και μὴ εὐρόντες παρά ἀραιάν τινα ἀνάλυσιν του περι προσφοράς και ζητήσεως νόμου και θεωρίας τινος περι τῆς τιμῆς του ἄλατος εν Γορτυνίῃ και Εὐρυτανίῃ, ὑπεθέσαμεν ὅτι ὄχι ή δύναμις του λόγου, ἀλλὰ ή δύναμις τῆς φωνῆς ἀπέσπασε τὸν εἰλικρινῆ θαυμασμόν, διότι εἰλικρινῆ τὸν ὑποθέτομεν, των φίλων του κόμματος. Και ἔχει και τοῦτο τὴν αἰτίαν του, αἰτίαν δυστυχῶς ἀναγομένην ἴσως, σύμφωνα με τοὺς νόμους τῆς δαρβινικῆς ἐξελιξέως, εἰς πολὺ βαρβάρους χρόνους. Θὰ λησμονήσωμεν τὸ θέμα, περι οὐ γράφομεν, ἀν θελήσωμεν να ἐξηγήσωμεν αὐτὸ τὸ φαινόμενον τῆς βοῆς· ἀλλ' ή ἐξήγησις εἶναι μία· ή ἐξωτερική πάντοτε ἐκδήλωσις ἐπὶ του νευρικοῦ συστήματος προηγείται τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιδράσεως. Ὡραία φωνὴ θέλγει· ὄξεια φωνὴ ἀπικρούει. Δυνατὴ φωνὴ πτοεῖ· ἀσθενὴς φωνὴ κοιμίζει. Ὁ κ. Τρικούπης ἔχει τὸ προσὸν τῆς δυνατῆς φωνῆς. Ὁ λόγος του, ἐξερχόμενος ἀπὸ των πνευμόνων του βαρῶς, καταβάλλει· ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι εἶδός τι ἀληθοῦς ρήτορος. Ἐνίοτε ἔχει εὐροίαν ἐπιχειρημάτων, ὅταν ἔχη τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὅταν δέν ἔχη τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, τότε ὁ λόγος του κοσκινιζόμενος βρίσκει τι γεμάτος . . . πίτουρα!

Και τοιοῦτος ἦτο ὁ περι νομίσματος λόγος του. Εἰς τὴν κρίσιν του ὅτι διὰ τῆς μεταβολῆς του νομίσματος δέν

ἀκριβαίνου τὰ πράγματα θὰ ἔλαθεν ὑπ' ὄψιν τὸ δικὸ του νοικοκυριό. Θὰ ἀγοράζῃ ἴσως τὴν ζάχαρην κατὰ τόνους και τὸν καφὲν κατὰ πλοῖα, και θὰ ἐνδύηται κατ' εὐθειαν ἐξ Ἀγγλίας και θὰ τρώγῃ κατ' εὐθειαν ἀπὸ Τραπεζῆς, χωρὶς να μεσουλαβοῦν οὔτε ξενοδόχοι, οὔτε ἀγορὰ, ἐπομένως ἔχει δίκαιον να νομίζῃ ὅτι δι' αὐτὸν ή μεταβολὴ του νομίσματος οὐδεμίαν ἐπὴνεγκεν διαφορὰν δαπανῶν.

Ἀκόμη μίαν φορὰν ἀποδεικνύεται ὁ κ. Τρικούπης ὡς πρωθυπουργὸς των πλουσιων, ὡς πρωθυπουργὸς μίᾳς τάξεως. Δέν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν, δέν θέλει να λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ ἐργατικαὶ τάξεις ἀγοράζουσι λιανικῶς, και ὄχι, ὡς αὐτὸς, χονδρικῶς. Τὰ πάντα εἰς μίαν πτωχὴν οἰκογένειαν δυνάμεθα να εἴπωμεν, πλην του ἄρτου, ἀγοράζονται μετὰ τὴν δεκάραν. Η δεκάρα λοιπὸν ἠύξησε κατὰ δέκα τοῖς τοῖς ἐκτὸν, ἐγένεν ἑνδεκάρα, κατὰ τὴν γλώσσαν του Ἀσμοδαίου. Λοιπὸν ὁ βίος των ἐργατικῶν τάξεων ἐπεβλήθη ὑπὸ τρικουπικοῦ φόρου, κατὰ δέκα τοῖς ἑκατόν.

Δέν περιέρχεται τοὺς ἐμπόρους και τοὺς κρεοπώλας και τοὺς παντοπώλας να ἀκούσῃ, ὡς ἠκούσαμεν ήμεῖς παρὰ των ἰδίων, ὅτι κερδίζουσι ἐς μὲν πέντε, ὅς δὲ και πλείω τοῖς ἑκατόν μετὰ τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα.

Ὅλα δ' ἐκεῖνα κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐν τῇ ἀγορεύσει του εἶπε, μᾶς ἐφάνησαν πολὺ δεληγιαννικὰ, διότι μετὰ τὴν ἀγνωστον αὐτὴν δραχμὴν ἐπὶ ἡμισυν και πλέον αἰῶνα συναλλάσσεται ή Ἑλλάς μετὰ του ἐξωτερικοῦ, τὸ δὲ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τόσην ἀποστροφὴν αἰσθάνεται πρὸς τὴν ἀγνωστον δραχμὴν του κ. Τρικούπη, ὡστε τὴν ἀπορροφᾷ σχεδὸν ὅλην, ἐπιτέπον εἰς ήμᾶς μόλις τὰς πατσαβούρας των κυρίων Κεχαγιῆ και Ρενιέρη. Και ἀν ἀντὶ τῆς δραχμῆς εἶχεν ὡς μοναδὰ νομισματικὴν πέτρας ἀρχαιολογικῆς, ἀρκεῖ να εἶχον ἀξίαν, πάλιν τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον θὰ συνηλλάσσετο μετ' ἡμῶν μετ' ὅλης τῆς εὐκολίας μετ' ἧς συναλλάσσεται τώρα διὰ τῆς ἀγνωστοῦ δραχμῆς του κ. Τρικούπη, ὅστις θὰ γνωρίζῃ φαίνεται μόνον τὰς ἀγγλικὰς λίρας! Και ἐπὶ τέλους ἔπρεπεν ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως να μὴ φαντασθῇ ὅλην τὴν Βουλὴν ἀ-

γνοούσαν ότι τὸ μόνον νόμισμα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου εἶναι τὸ συναλλάγμα, καὶ τὸ νόμισμα αὐτὸ μένει καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ νομισματικοῦ συστήματος εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς ἣν καὶ πρὶν, ἕνεκα τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἥτις εἶναι ὁ μεγαλύτερος φορολόγος τοῦ τόπου.

Ἡ ἀντίληψις τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι μᾶλλον εὐαίσθητος ὡς πρὸς τὴν βάνουσον μέθοδον, δι' ἧς ὁ προσφιλέτης του ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν ἐζήτησε νὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα τῶν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων.

Διὰ τοὺς μὴ ὄντας ἐν γνῶσει τῶν ἐπιστημονικῶν ὀνομασιῶν, λέγομεν ἐν δυοὶ λέξεσιν, ὅτι οἱ φόροι διαιροῦνται εἰς ἀμέσους, ἐκείνους τοὺς ὁποίους πληρώνει ὁ ἐφοῦ τίθεται ὁ φόρος, καὶ εἰς ἐμμέσους, τοὺς ὁποίους πληρώνει εἰς τὸ τέλος τοῦ λογαριασμοῦ ὁ καταναλωτής.

Ὅλοι οἱ οικονομολόγοι λοιπὸν συμφωνοῦν ὅτι οἱ ἀμέσοι φόροι εἶναι πολλῶν δικαιότεροι καὶ εὐαφρότεροι τῶν ἐμμέσων φόρων. Διότι οἱ ἀμέσοι φόροι φορολογοῦν κυρίως τὸ κεφάλαιον, ἐνῶ οἱ ἐμμέσοι φορολογοῦν τὴν πείναν. Οἱ ἀμέσοι φορολογοῦν κατ' ἀναλογίαν. Ἐὰν ἔχῃς πολλὰ κτήματα, πληρῶνεις πολλὰ, ἐὰν ἔχῃς ὀλίγα, πληρῶνεις ὀλίγα. Ἄλλ' εἰς τοὺς ἐμμέσους φόρους ἡ ἀναλογία αὐτὴ δὲν τηρεῖται. Ἐπὶ τοῦ φόρου, φερ' εἶπεῖν, τῶν οἴνων ὁ πενέστερος ἐργάτης πίνει περισσότερον βητινίτην, παρ' ὅ,τι πίνει ὁ κ. Σκουζές· καπνίζει περισσότερον καπνὸν, παρ' ὅ,τι καπνίζει ὁ κ. Βούρος· καταναλίσκει πλείοτερον οἴνονπνευμα, ὅχι μόνον ὡς ποτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς καύσιμον ὕλην, παρὰ ὁ κ. Συγγρός. Λοιπὸν, ἕνας ἐργάτης ὑποδηματοποιὸς θὰ συνεινεύγῃ εἰς τὸ ταμεῖον ἴσως πενήντα τοῖς 0]0 περισσότερα ἀρ' ὅ,τι ὁ κ. Συγγρός, ὁ κ. Βούρος, ὁ κ. Σκουζές. Ἐνῶ, ἐὰν ἀντὶ τῶν ἀτίμων ἐμμέσων φόρων ἐτίθετο ὁ ἀμέσος φόρος ὁ ἐν ἰσχύϊ ἐν

Πρωσίξ, ὁ λεγόμενος φόρος τάξεων (Klassensteuer), ὁ ἐργάτης ὑποδηματοποιὸς ἀν ἐπλήρωνεν ἐν τάλληρον κατ' ἐνικυτὸν, ὁ Σκουζές κατ' ἀναλογίαν θὰ ἐπλήρωνεν ἑκατόν. Τώρα, προκειμένου περὶ φόρων καταναλώσεως, ὁ ἐργάτης θὰ πληρώσῃ ἑκατόν δραχμὰς, καὶ ὁ Σκουζές δέκα. Ἐπειτα ἔρχεται τὸ ἄλλο. Οἱ ἐμμέσοι φόροι φορολογοῦν τὴν ποσότητα, καὶ ὄχι τὴν ποιότητα. Λοιπὸν, γνωρίζετε τὰς διαφορὰς τῆς τιμῆς τῶν καπνῶν, κατὰ ποιότητα. Διὰ τὸν κ. Καλλιγᾶν, τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον. Ὁ τραπεζίτης, ὁ φουμάριον καπνὸν ἑκατόν δραχμῶν θὰ φορολογηθῇ πρὸς 3 δρ. τὴν ὀκτῶν καὶ ὁ ξυλουργὸς ὅστις καπνίζει μόνον τρισήμισον δρ. τὴν ὀκτῶν καπνὸν, πάλιν θὰ φορολογηθῇ πρὸς 3 δρ. τὴν ὀκτῶν.

Βλέπετε ὅτι ὁ κ. Τρικούπης φέρεται συνεπῆς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τὸν ὁποῖον τοῦ δίδομεν : **πρωθυπουργὸς τῶν πλουσίων!** Καὶ ἂν θέλετε ἀκόμη στενότερον καὶ ὀρθότερον ὄρισμόν : **πρωθυπουργὸς τῶν τραπεζιτῶν!** Ὅλοι του οἱ νέοι φόροι, τὰ 15 αὐτὰ ἑκατομμύρια, τὰ βγάζει ἀπὸ τὸ πεσεῖ τοῦ λαοῦ, ὡς Ἰουδαῖος Σάουλ, ζητῶν ν' ἀποσπάσῃ λωρίδα ἐπιδερμίδος ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην του. Ἡ παραβολὴ εἶναι τετριμμένη, ἀλλ' εἶναι ἀληθής.

Εἰς καιροῦς, καθ' οὓς ἡ ζωὴ ὀσημεραὶ ἀποβίνει ὀδυνηροτέρα, καθ' οὓς τὸ κεφάλαιον συγκεντρῶν ὅλον τὸν κτηματικὸν καὶ μεταλλικὸν πλοῦτον, ἐπιτρέπον εἰς τὴν ἐργασίαν, ἦτοι τὰ ἐπτὰ δέκατα τοῦ κόσμου οὐχὶ τῶν περιυπάρξεως, ἀλλὰ μόνον τὸν περι ἄρτου ἀγῶνα, καθ' οὓς ἡ πίεσις αὐτῆ τοῦ κεφαλαίου ἐξήγειρε πικροῦ ἐν Γαλλίᾳ, ὡς ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἐν Ἀμερικῇ ἀγρίας τὰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ εἰς τὸ σκότος τῆς ἀπελπισίας, εἰς ἣν τὰς ἐξέβηεν ἡ τυραννία τοῦ κεφαλαίου, ψηλαφῆσαι ἔλαβον εἰς χεῖρας τὰ ὄργανα τοῦ θανάτου καὶ τῆς καταστροφῆς, τὴν δυναμίτιδα καὶ τὴν νιτρογλυκερίνην, εἰς αὐτοὺς τοὺς καιροῦς ἐργεταὶ ἕνας πρωθυπουργὸς Κρά-

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ ἀρ. 369.)

Κεφ. Β'. — Οἱ αἰχμαλώτοι.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπὶ τοῦ πειρατικοῦ πλοίου εἶχε γένει ἡ ἐφοδος, εἰς μόνος ἐκ τοῦ πληρώματος δὲν εἶχε παρατηρηθῆ ὡς ἀπὼν ἐκ τοῦ καταστρώματος. Οὗτος ἦτο νέος καὶ ἐβενόχρους αἰθίοψ, ὀνόματι Μιρχάν. Εἶχε τὴν χροῶμα καὶ τὸν τύπον τῆς καθαρωπάτης ἀφρικανικῆς φυλῆς· οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ οἱ ὀδόντες που ἐστίλθον φωτίζοντες τὸ σκότος. Μετὰ προφυλάξεως καὶ κυκλικῶν βλεμμάτων, κωφαίνων τὸν κρότον τῶν βηματίων του, βωδαιίνων τὸν ἦχον τῆς ἀναπνοῆς του, κατέβη εἰς τὸν παρὰ τὴν πρύμνην θάλαμον τοῦ ἀρχιπειρατοῦ, ἀνῆψε κηρίον,

ἀνέωξε κιβώτιόν τι, ἔλαβε μεγίστην κλειδίαν καὶ προσήρμοσεν αὐτὴν εἰς κρυφίαν θύραν. Ἀνοίξας δὲ αὐτὴν κατέβη διὰ κλίμακος εἰς τὸ κύτος καὶ ἐφώτισε τὰ πρόσωπα ὀκτώ ἀνδρῶν κατακεκλιμένων ἐπὶ ψαθῶν καὶ φερῶντων δεσμὰ εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

— Ἦλθε, Μιρχάν! εἶπεν εἰς τῶν ἀνδρῶν τούτων ἀνκλιθίσας μετὰ κόπου. Τί συμβαίνει λοιπὸν ἐπάνω εἰς τὸ κατάστρωμα;

— Σιγὰ, παρακαλῶ, αὐθέντα! εἶπεν ὁ Μιρχάν. Μοὶ φαίνεται ὅτι κακὰ θὰ περάσουν ἀπόψε οἱ φίλοι.

— Τί συμβαίνει; εἶπέ μοι.

— Ἐν πλοῖον ἦλθεν ἐναντίον μας, καὶ πολεμεῖ καλὰ, δὲν χωρατεύει. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐγεινεν ἐφοδος. Καὶ ὁ διάβολος εἰξεύρει πῶς θὰ ξεμπερδεύσουν.

— Καὶ ἡμεῖς! ἔκραξαν ὁ ἀνθρωπος κυττάζων με ἀιμοβαφῆς βλέμμα τὰ δεσμά του.

— Μοὶ φαίνεται ὅτι εἰμπορῶ νὰ σὰς λύσω τὰ δεσμὰ, αὐθέντα.

Καὶ ἔλαβε κλειδίον τι ἐκ τοῦ θυλακίου του, δι' οὗ ἀνέωξε τὰ κλειθρὰ τῶν δεσμῶν.

— Εὐγε, Μιρχάν! εἶπεν ὁ αὐτὸς ἀνὴρ, ὅστις ἐφαίνετο ὡς ἀρχηγὸς τῶν ἄλλων. Ὅλίγα ὀμιλεῖς, ἀλλὰ πολλὰ πράττεις. Σοὶ δίδω τὸν λόγον μου ὅτι, ἂν ὑπάγω εἰς τὴν Βενετίαν ἐλεύθερος, θὰ σὲ ἀναγορεύσω Βένη-τῆς Βερβαρίας.

— Τί καλὸν πρᾶγμα νὰ εἶναι τις πιστὸς τοῦ ἀρχι-

τοὺς ἔχοντος βάσεις καὶ πρόσφατον κοινωνικὴν ἱστορίαν κατὰδικάζει τοὺς ἐμμέσους φόρους, τυφλὸς πρὸ τῶν τελομένων ἐν τῇ Εὐρώπῃ, τυφλὸς πρὸ τῆς ἀρχομένης νὰ ἀνατέλλῃ καὶ ἐνταῦθα ἐργατικῆς συνειδήσεως, ὀρκίζεται νὰ μὴ φορολογῆσῃ καμμίαν ἄλλην τάξιν εἰμὴ μόνην τὴν φτωχολογίαν. Καὶ δὲν αἰδεῖται ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ κηρύττῃ αὐτὸς μὲν ὅτι ἐργάζεται περὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ὁ δὲ groom του κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶς νὰ ἐνασμενίζηται μετὰ τὴν εὐρωστίαν τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ, ὅτι δηλαδὴ ἔχει πλάταις γιεραῖς καὶ δύναται νὰ σηκῶνῃ βάρη!

Καὶ εἶναι μόνον τοῦτο; Πρόκειται μόνον περὶ βαρείας φορολογίας τῶν πενεστέρων τάξεων; Οἱ ἐμμέσοι φόροι δὲν ταράττουν μόνον τὰ οικονομικὰ ἑκατοστῶν χιλιάδων ἀνθρώπων, ἀλλὰ ταράττουν τὴν βιομηχανίαν, ἐμποδίζον τὴν παραγωγὴν, χαλαρόνουν τὸ ἐμπόριον, καταστρέφουν ἐπιτηδεύματα. Διὰ τὸ κ. Τρικούπης δὲν ἀναλογίζεται τὰ μύρια κακὰ τὰ ὅποια ἐπέφερον ἐν Ἀμερικῇ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὁ ἐπιβληθεὶς φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνονπνεύματος καὶ εἶτα καταργηθεὶς; Πῶς ἡ παραγωγὴ ἡλαττώθη, πῶς συνετεχνίαι τινες καταστράφησαν, πῶς μέθοδοι βιομηχανικαὶ καταργήθησαν; Καὶ τί θὰ ἐγένετο ἀκόμη, ἐὰν δὲν εὐρίσκετο τὸ πετρέλαιον καὶ ἀνεπλήρου τὸ οἴνονπνευμα ὡς ὕλην καύσιμον!

Εὐρετε τί θὰ συμβῇ παρ' ἡμῖν; Ὅτι ὑποφέρουν οἱ δυστυχεῖς συμπολιταὶ μας ἐν Κωνσταντινίᾳ, οἱ ἔχοντες Ἐργοστάσια Οἴνονπνευμάτων, τὰ λεγόμενα Φάμπρικες, τὰ αὐτὰ καὶ χεῖρονα θὰ ὑποφέρουν καὶ οἱ παραγωγοὶ οἴνονπνευματῶν, καὶ οἱ οἰνοπαραγωγοὶ καὶ οἱ ζυθοκατασκευασταί. Θὰ καταθλιθῶνται, θὰ καταδικασθῶνται, θὰ καταπιέζωνται, δὲν θὰ τολμῶσι νὰ σκεφθῶσι περὶ προόδου τῆς τέχνης των, διότι ὁ ἀπαιτοῦνται ἀδειαί, καταμετρήσεις, πρωτόκολλα, τριγωνομετρία καὶ δὲν γνωρίζω

τί ἄλλο; Ἀνέγνωτε τὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Καλλιγᾶ; Νομίζει τις ὅτι ἀπεσπάσθησαν ἐκ τῶν στρυφνῶν σελίδων τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου. Αὐτὰ δὲν εἶναι πλέον νομοσχέδια, ἀλλὰ φιλοσοφία τοῦ Ἐγγέλου!

Καὶ ποῦ εἰσθε ἀκόμη; Συλλογισθεῖτε ὅτι ὅλην αὐτὴν τὴν φιλοσοφίαν θὰ τὴν διαχειρίζωνται ἐταιρίαι ὁμογενῶν με ὑπαλλήλους τυράννους, ἀμειλίκτους, ἀγρόπνους, κυττάζοντας νὰ κερδίσωσι διπλάσια καὶ τριπλάσια τῶν ὅσα ἔδωσαν εἰς τὸ Δημόσιον.

Συμπέρασμα: Πρὶν ἢ φορολογηθῶσιν οἱ πτωχοὶ, νὰ φορολογηθῇ τὸ κεφάλαιον Φόρος ἐπὶ τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ὁμολογιῶν. Ἡ Ἰταλία λαμβάνει τοιοῦτον φόρον 13 τοῖς 0]0· ἡ Αὐστρία 16 0]0. Ἡμεῖς ἐὰν λάβωμεν μόνον 8 0]0, θὰ ἔχωμεν καλύψει τὸ ἔλλειμμα τῶν 15 ἑκατομμυρίων. Ἴδου τί ἀπαιτοῦμεν παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς ἣν, ἂν ὑποστηρίξῃ τοιοῦτον φόρον, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ προσέλθουν καθ' ὁμάδας βουλευταὶ συμπολιτεύομενοι, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἀγορασμένοι ὑπὸ τῶν τραπεζιτῶν.

Ὁ Ναπολέων Α' ἔλεγεν ἐν Ἀγίᾳ Ἐλένη: Μὲ ἔφαγεν ὁ φόρος ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ποτῶν. Ἴδου μίαν εὐκαιρίαν διὰ τὸν κύριον Τρικούπην, ἀνελθῶν ὡς Πομπήϊος, νὰ πέσῃ ὡς Ναπολέων!

Καλιγᾶν.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Ἄνεμος βόρειος ἢ νότιος, ἀλλὰ σφοδρὸς, ἀμαξοστοιχία εἰδικὴ ἀλλὰ γενικὴ, Κυρίαί πολλαί, ἀλλὰ κυρίως ὀλίγαί, τραπεζίται ὀλίγοι, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν πολλοὶ, εἰσιτήριο πολὺ μεγάλο τὸ σχῆμα, ἀλλὰ πολὺ μικρὸν τὴν ἐντασιν, με ὀδηγοῦσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

Ἦδη ὅτε ἐκάμψαμεν τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Φαλήρου, διακρίνω τὴν μύτην τοῦ κυρίου Βλάχκαλη, κοσμητόρος, ἐργαδιοῦ καὶ διευθυντοῦ, ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος, τοῦ σι-

γοῦ, αὐθέντα! εἶπεν ὁ Μαῦρος. Ἄν ἐγὼ δὲν ἀπέκτων τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ τοῦ Διαβόλου, κανὲν καλὸν δὲν ἦθελε γένει.

— Ἦσύχασε, φίλε μου! τὸν Διάβολον αὐτὸν θὰ τὸν διορθώσω καλὰ ἐγὼ.

— Τώρα θὰ σὰς δώσω τὰ ὄπλα σας. Περάσατε ἀπὸ τὸν θάλαμον τοῦ Πλοίαρχου.

Ἦνοιξεν ὀπλοθήκην τινὰ κειμένην ὑπὸ τὴν κλίμακα. Τοῖς ἔδωκε ξίφη, πελέκεις, γκατγαγάνια, καὶ ὀπλισθέντες ἀνέβησαν δρομαῖοι.

Καὶ ἰδοὺ πῶς οἱ ἄγνωστοὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην καὶ πῶς αὐτὴ ἀπέβη κατὰ τῶν πειρατῶν.

Μετὰ τὸν φόνον τοῦ ἀρχηγοῦ των, περῆδωκαν οὗτοι τὰ ὄπλα.

Οἱ ὀπλίται τοῦ Μούρχα ἐδέσμευσαν αὐτοὺς καὶ μεταγαγόντες ἐπὶ τῆς γαλέρας τοὺς καθεῖρξαν ὑπὸ τὸ κατάστρωμα.

Ὁ πλοίαρχος διέταξε τὸν ἀνάπλου. Ἦτο δὲ ἦδη περὶ τὰ χαράγματα. Ἐδωσαν τὸ πειρατικὸν ὕπισθεν τῆς πρύμνης, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀνεμος ἦτο ἀδύνατος, διὰ δύο λέμβων κωπηλατοῦντες οἱ ναῦται ἐμπροσθεν τῆς γαλέρας, ἐρρυμούλκησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα.

Ἐπὶ τῆς γαλέρας εἶχον μένει οἱ πρῶην δέσμιοι τῶν πειρατῶν καὶ ὁ Μούρχας, ὅστις προσκαλέσας τὸν ἀρχηγὸν τῶ ἐσπρίγξεν τὴν χεῖρα.

— Δὲν σὰς ἐρωτῶ τίς εἰσθε καὶ πῶς εὐρέθητε ἐδῶ,

ξένε μου. Ἄρκει ὅτι ἦλθετε πρὸς ἡμᾶς ὡς ἀγγελος βοηθείας.

— Ὁνομάζομαι Μάρκος Σανούτος, ἀρχηγέ, καὶ εἶμαι ἐκ τῆς Βενετίας. Ἦ μᾶλλον εἶμαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διότι ἐκεῖ ἐγεννήθην.

— Μάρκος Σανούτος; Εἶσθε, νομίζω, συγγενῆς τοῦ Ἐρρίκου Δανδόλου.

— Βεβαίως. Εἶμαι ἀνεψιὸς του.

— Ἦκουσα πολλάκις νὰ ὀμιλῶσι περὶ ὑμῶν, ὡς περὶ ἀνδρείου καὶ εὐγενοῦς πολεμιστοῦ.

— Σὰς εὐγνωμονῶ, ἀρχηγέ. Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ δὲν ὑπωπεύσατε, ὅτε πρὸ ὀλίγου με ὀνομάσατε ξένον σας, εἶναι ὅτι μοὶ προσφέρετε σήμερον τὴν φιλοξενίαν σας ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλοίου μου, θέλω νὰ εἶπω, τὸ ὅποσον πρότι-

τινος χρόνου ἀνῆκεν εἰς ἐμέ.

— Θὰ σὰς προσφέρω φιλοξενίαν εἰς τὴν οἰκίαν μου, κύριε, δι' ὅσον χρόνον εὐχεστεεῖσθε νὰ τὴν δεχθῆτε. Ἄλλὰ πῶς; Ἦ γαλέρα αὐτὴ ἀνῆκεν εἰς ὑμᾶς, εἶπατε;

— Ναί, ἀρχηγέ.

— Εἶσθε λοιπὸν ὁ ἱππότης, ὅστις τὴν ἐπώλησεν εἰς τὸν ἄθροπὸν μου;

— Ἐγὼ αὐτός. Καὶ ἀνεγνώρισα εὐθὺς τὸ πλοῖον τοῦτο, ὡς τὸ εἶδον. Τὴν ἐπώλησα εἰς ἐμπορὸν τινα ἔχοντα παραγγελίαν ἀνδρείου πολεμιστοῦ. Εἶναι ὠραῖον πλοῖον, ἀρχηγέ.

— Ἄλλ' ἀφοῦ σὰς ἀρέσκει, σὰς ἀνήκει, ἱππότη. Ἄλ-

δηροδρόμου. Μήκος τῆς μύτης ὡς ἐνός σωλήνος ὑδροχω- γείου. Κατεσκευάσθη εἰς τὸ Μηχανουργεῖον τοῦ κ. Βα- σιλειάδου.

Ἀποβιβάζομαι. Κόσμος πολὺς. Μία λίμνη ὅπου πρό- κειται νὰ πνιγοῦν οἱ συνήθως εἰς τὰ Ἐγκαίνια παντὸς δημοσίου ἔργου πνιγόμενοι κλητῆρες. Ἐν τετράγωνον πε- ριτοιχισμένον ἀπὸ σημαίας. Ἄλλο τετράγωνον ὅπου ἦσαν οἱ κεκλημένοι. Ἄλλο τετράγωνον ὅπου ἦτο κατατεθει- μένος ὁ θεμέλιος λίθος καὶ ἡ ἐνεπίγραφος πλάξ, γραμ- μένη εἰς γλῶσσαν ἑβραϊκὴν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Παυ- λίδου. Τὸ μόνον τρίγωνον ἦτο ἡ μύτη τοῦ κ. Βλάγκαλη.

Ἄν καὶ ἦτο καὶ ὀλίγον κυλινδρική. Αἱ κυκλοῦσαι τὸ ἱκρίον ἐναέριοι σημαῖαι ὁμοιάζον κάπως ἀπλωσίων κοντῶν ἐσωθράκων εἰς τὰς δεξιμενάς τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ. Τὴν μονοτονίαν αὐτὴν ποικίλλουσι βαγνία βαρελίων, ἐν μέσω τῶν ὁποίων ἐκυκλοφόρουν κε- φαλαῖα συμπλέγματα Σ Π Α Π. Ἐπὶ τῶν σπᾶτ αὐτῶν σπάνουν τὰ κεφάλια των οἱ ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος εὐρισκόμενοι Πετράλδοι καὶ Πετράλδεναις διὰ νὰ κατα- λάθουν τί εἶναι. Εὐρέθη δὲ ὅτι ἦσαν ἱερογλυφικὴ κο- ροιδία τῆς Πιστωτικῆς πρὸς τοὺς κεκλημένους, σημαί- νοντα : Θᾶ—Σᾶ—Πεθάνουμε—Ἀπὸ—Πεῖνα.

Παρὰ τὰς στεφάνας αὐτὰς ὑπάρχουν ἐπιγραφαὶ πό- λεων ὅθεν θὰ διέλθῃ ὁ σιδηρόδρομος. Καὶ παρὰ τὰς ἐπι- γραφὰς φέρονται ἐπὶ τῶν κυμάτων τοῦ ἀνέμου ἱερὰ ἄμ- ρια, φέροντα Μητροπολίτην, ἐφημερίους, διακόνους καὶ κανδυναλάπτας. Τὰ ἄμρια τοῦ Μητροπολίτου εἶναι ἐ- ξηλωμένα ἐπὶ μιᾶς πολυθρόνας.

Ἐπὶ τέλους ἔρχονται οἱ Βασιλεῖς καὶ τοποθετοῦνται. Ὁ Βασιλεὺς μὲ ὕψος χοδοαρτᾶ, ἡ Βασίλισσα μὲ ὕψος εὐχαριστημένης, καὶ μία πριγκίπισσα ψῆλῃ ψῆλῃ τοῦ Ἄνοθέρου. Περ' αὐτοὺς δὲ τοποθετοῦνται οἱ πριγκίπες Βασιλειάδης σιδερᾶς καὶ Μητσόπουλος Δημαρχᾶς.

Καταβαίνουν εἰς τὸν λάκκον. Ἀναβαίνουν εἰς τὸ ἱκρίον.

Θάπτεται ἡ ἐνεπίγραφος πλάξ. Θάπτεται μία ζητω- κρυψὴ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως. Οἱ ὁμογενεῖς ξελαρυγγίζον- ται. Ἐπιλάκκειν λόγον ἔβαλεν ὁ κ. Βούρος. Καὶ ἀντί- λογον ὁ Βασιλεὺς.

Καὶ ἐπειτα φεύγουν ἀπὸ ἕνα μέρος οἱ Βασιλεῖς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡμεῖς.

Ἐν Φαλήρῳ δεῖπνον δι' ὀλίγους. Προπίνει ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ὁ κ. Φιλήμων, διότι εἶναι κατὰ τοῦ Βασιλέως, ὡς ἐδικαιολογήθη.

Προπίνει καὶ ὁ Κορομηλᾶς ὑπὲρ τοῦ κοινῶ ὅπερ δίδει τὸν παρᾶν διὰ τοιαύτας ἐπιχειρήσεις.

Προπίνει ὁ Νεγρεπόντης ὑπὲρ τοῦ Σγούτα, ὡς συλλα- βόντος ἀμέσως μετὰ τὴν Στέφενσαν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ σιδηροδρόμου.

Προπίνει καὶ ὁ Σγούτας ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγέλι Βαλταδῆ, ὡς ἐφευρόντος πρὸ τοῦ Στέφενσαν τοὺς σιδηροδρόμους.

Ὁ κ. Κυραπάνος προπίνει ὑπὲρ τοῦ ὅτι οἱ ἐφημεριδο- γράφοι πρέπει νὰ ξεύρουν τί γράφουν.

Καὶ ὁ κ. Φιλήμων προπίνει ὑπὲρ τοῦ ὅτι οἱ βουλευταὶ πρέπει νὰ ζεύρουν τί λένε.

Εἰς αὐτὰ μέσα φθάνει καὶ ὁ Μητσόπουλος, ὁ δῆμαρ- χος· ἐνῶ εἰς τὴν τράπεζαν ἐκάθητο ὁ Μητσόπουλος ὁ Τρύφων. Ὁ ὑπηρετῆς, μὴ ἐννοῶν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν δύο Μητσόπουλοι, τοῦ λέγει : Δὲν ὑπάρχει, κύριε, θέσις. Ὁ Μητσόπουλος ὁ Δημαρχος θυμόναι, ζητεῖ νὰ φύγῃ· ἀλλ' οἱ ἄλλοι τὸν παρεκκαλοῦν, τὸν χαιδέουσιν, τοῦ δίνουν περισσότερο φρυγὴ καὶ λίγα σικροτάκια κ' ἔτσι ἡσυχάζει καὶ τρώγει.

Ζήτησέ τὸν πρῶτος ἑλληνικὸς σιδηρόδρομος !

Κρε-Κρε.

ΑΝΩ—ΚΑΤΩ.

Σκληροτέρα δοκιμασία διὰ τ' αὐτιά μας ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Πρα- κτικῆς δὲν ἦτον οὐδὲ αἱ σιελῶδεις ἀπεραντολογίαι τοῦ Δεληγιάννη, οὐδὲ τὰ *Fortunologήματα* τοῦ Παλαμή- δου, οὐδὲ τὰ χειροκροτήματα, ἀτινα ἐπεσφράγισαν τὴν ἀγόρευσίν σου, — δὲν ὀμιλῶ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων συγχα- ρητηρίων τῆς δεξιάς, διότι ἐκεῖνα ἀπέβλεπον τοὺς ὀφ- θαλμοὺς μου, — οὐδὲ αἱ διηγηματικαὶ παρεκβάσεις τοῦ Πετμεζᾶ περὶ Ἄγγλων καὶ ἔμπορικῶν, ἀλλ' οἱ λόγοι τοῦ Ἐπαμεινώνδα Δεληγιώργη... εἰς τὸ στόμα τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Ἡ βᾶσκανος διήρκεσεν ἐπὶ ἡμί- σιαν ὥραν. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ὁ κ. Λεωνίδας Δε- ληγιώργης, λαβὼν τὸν τόμον ἐκεῖνον τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, ἀφ' οὗ ὁ κ. Ἐπιδάουρου Δημητᾶς ἤρυσθη τὴν τόλμην τῆς πράξεώς σου, ἀνεδίρα περιέργως ἐκεῖ- τον ἐπὶ ὥραν, ὡς ἂν ἐζήτηι νὰ πεισθῇ μὲ τὰ μάτια του, ὅτι πράγματι λόγια τοῦ ἀδελφοῦ σου ἦσαν ὅσα ἤκουσεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου.

Ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι ἐκτελοῦσι καὶ ἄλλας λει- τουργίας τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ ἐπαγ- γέλματος των, ἐξάγομεν ἐξ ἐπαρχιακῆς τινος ἐφημερίδος ἔνθα ποτε ἀνέγνωμεν : «Ὁ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐνοικήφας τυφοειδῆς πυρετὸς μᾶς ὑπενθυμίζει νὰ ὑπομνήσωμεν τοὺς ἀρμόδιους ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις συμβολαιογράφων !»

Ἡ ὁδὸς Παρθενουργεῖου, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ τηρηταί

παρθενικωτέρα πάσης ἄλλης, ἔνεκα τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς νὰ ὑφίσταται καθ' ἐκάστην τρίς καὶ τε- τράκις τῆς ἡμέρας τὰ ἡδονικὰ βάρη τῶσαν παρθενικῶν ποδῶν διερχομένων αὐτὴν, καθυβρίζεται ἀναξίως ἀπὸ τινος, χρησιμεύουσα ὡς ἀποθήκη ὑλικοῦ συσσωρευθέντος ἐ- κεί πρὸς οἰκοδομὴν οἰκίας τινος ἀπέναντι· καὶ βλέπετε λί- θους ἀναιδῶς ἀποκλείοντας τὴν διάβασιν, ἄλλους δολίως ἀναγκάζοντας ὑμᾶς νὰ μετρήσετε τὸ ἀνάστημά σας ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀκαταστασίαν, καὶ θόρυβον. Διαμαρτυρούμεθα ἐν ὀνόματι πάντων τῶν ἀπαλῶν ποδῶν, τῶν ὑποίων κα- τεπατήθησαν ἀσέβως τὰ δικαιώματά· διὰ τοὺς ἄλλους δὲν μᾶς μέλει· δύνανται ν' ἀλλάξωσι δρόμον.

Καὶ ἕνα *καλαμπουράκι* Ἀρσακιώτιδος : Τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὁδὸν διήρχετο χθὲς κόρη, ἐπιδει- κνύουσα μέσην σφηκός. Μία Ἀρσακιώτις πρὸς ἄλλην : «Κύτταξε, καυμένη ! ἂν ἐσφιγγα τὴ μέση μου, σὰν ἐκεῖ- νη, θὰ παίθαινα ἀπὸ ἀσφυξία.» Ἡ ἄλλη : «Ἄν ἐσφιγγες τὴ μέση σου πῶς ἦτο δυ- νατὸν νὰ πεθάνης ἀπὸ ἀσφυξία !»

Ἐξ ὅλων τῶν ἀτυχῶν, ἀλλὰ πιστῶν καὶ ὑπομονητι- κῶν ἐρώτων, συμπαθῶ τὸν ἐρωτᾶ τοῦ βουλευτοῦ κ. Πε- τσαλῆ... πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Καὶ πάλι περισσότερον τοῦ ἐρωτος τοῦ κ. Πετσαλῆ προτιμῶ τὴν στίλβουσαν χωρίστραν του, ἡ ὁποία ἀρμόζεται ὡ- ραιότερα ἐπὶ τῆς κόμης του, ἢ αἱ ἀξιώσεις του ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς ἑδρας.

Ὁνουλουλοβ.

θετέ τοι· ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης εἶναι πάλιν ἰδικόν σας. — Εὐγνωμονῶ, ἀρχηγέ. Ἄλλὰ πῶς τόση μεγαλοδω- ρία ! Δύναμαι νὰ σᾶς τὸ πληρώσω.

— Μοὶ τὸ ἐπληρώσατε. Ἄρκει ὅτι σᾶς ἀρέσκει. — Εὐχαριστῶ.

Καὶ ἄμφότεροι ἐσίγησαν ἐπὶ τινος στιγμᾶς. Ὁ Σα- νοῦτος ἐνόησεν ὅτι ὤφειλε νὰ διηγηθῇ τὰ καθ' αὐτόν, πρὶν ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῷ ὑπομνήσῃ τοῦτο.

— Μοὶ μένει νὰ σᾶς εἶπω πῶς εὐρέθην μετὰ τῶν πειρατῶν. Θὰ σᾶς τὸ διηγηθῶ συντόμως.

— Ἄλλὰ δὲν εἶσθε κουρασμένοι ; δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἀναπαύσεως, ἱππότα ;

— Τοῦναντίον ἔχω ἀνάγκην ἐνασχολήσεως. Κατόπιν τῆς εἰρκτικῆς ἐκείνης, ἦν ὑπέφερα, θέλω ἀερά, κίνησιν καὶ ἐργασίαν, ἀρχηγέ. Μοὶ φαίνεται ὅτι δύναμαι νὰ μείνω ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ἄπνους, διὰ νὰ ἀναπληρώσω τὸν ἐξ ἀνάγκ- ης ἐκεῖνον θανάσιμον ὕπνον.

— Ὅπως ἐπιθυμεῖτε.

— Πρὸ δύο μηνῶν, ἤρχισεν ὁ Σανοῦτος, εἶχον λάθει παρὰ τοῦ θείου μου Δανδόλου διαταγὴν νὰ ἐκστρατεύ- σω κατὰ τῶν πειρατῶν εἰς τὸν Ἄδριαν. Ἦμην στόλαρ- χος ἄγων τέσσαρας γαλέρας καὶ πλήρωμα ἀνδρῶν διακο- σίων.

Μίαν νύκτα κατάρθωσα νὰ ζῶσω τοὺς πειρατὰς. Εἶ- χον τρία πλοῖα καὶ ἦσαν προσωρμισμένα εἰς τὸν πορθμὸν τῶν Στροφαδῶν. Τοὺς ἔδωκα βρόντον. Οἱ ἄνδρες μου

ἦσαν πλήρεις τόλμης καὶ αἱ γαλέραι μου ἰσχυρῶς ὠπλι- σμένα. Καὶ ὅμως, τίς θὰ τὸ ἐπίστευεν ;

Οὐδέποτε εἶχον ἰσχυρότερον στόλον καὶ ἀνδρειότερον πλήρωμα. Ἄλλὰ καὶ οὐδέποτε ἠττήθην ὑπὸ τῶν Γε- νουαίων, ὅπως κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην.

Ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ὑπόπτεισα, ἠκυλοῦθησεν ὁ Σανοῦτος μὲ τρέμουσαν φωνὴν, καὶ πρὸς ζημίαν μου ἔμαθον ἐκείνην τὴν ἐσπέραν, εἶναι ὅτι οἱ Γενουαῖοι εἶχον συμμαχίας λά- θρα μὲ τοὺς Ἀλγερίνους καὶ Βαρβαρέζους. Οἱ Γενουαῖοι ἦσαν ἀραγμένοι ὑπὲρθεν τοῦ ἀνέμου, οἱ Ἀλγερίνοι ἦσαν ὑπὲρμενοι. Ἀμὰ ὡς ἤρχισεν ἡ μάχη, προσεκάλεσαν διὰ πυρῶν τοὺς συμμαχοὺς των καὶ μετ' ὀλίγων ἐζώσθη ἕν μὲν δύο φαβερῶν ἐχθρῶν. Αἱ γαλέραι μου ἐβυθίσθησαν, οἱ ἄνδρες μου ἐσφάγησαν ἢ ἐξηνδραποδίσθησαν καὶ ἐγὼ συνελήφθην αἰχμάλωτος καὶ παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Γενουαίου, τοῦ Καρέτσιο. Ἄ, καλῶς τοῦ ἐβύθισα τὴν σπᾶθην εἰς τὸν λαίμῳν πρὸ ὀλίγου ! Ὡ, εἰς τὴν ἀνά- μνησιν τῆς μάχης, καθ' ἣν ἐφόνευσαν τὸν ἀρχιπειρατὴν πρὸ μιᾶς ὥρας, μοὶ φαίνεται ὅτι τὸ αἷμά του ἀναβαίνει ὡς οἶνος εἰς τὴν κεφαλὴν μου καὶ μὲ μεθύσκει, ἀρχηγέ !

— Λοιπὸν αὐτὸς, δν ἐφρονεῦσατε, ἦτο ὁ Καρέτσιο ; ἠρώτησεν ὁ Μούγρας.

— Αὐτὸς οὗτος, ὁ προδότης ! εἶπεν ὁ Σανοῦτος.

Ὁ Μούγρας ἠσθάνθη ἀκούσιον ἀποστροφῆν.

— Ὁκνήσιος, ἐξηκολούθησεν ὁ Σανοῦτος, μὲ εἶχε δε- αμεύσει μὲ τρὺς ἐπτά συντρόφους μου καὶ μὲ ἐρρίψεν ὡς

σκῆλον εἰς τὸν μυχὸν τοῦ σκάφους του. Ἄλλ' ἂς ἔχη δόξαν ὁ Μαῦρος Μιρχάν, τὸν ὅποιον σᾶς συνιστῶ, ἀρ- χηγέ, ἠλευθερώθην ἐκ τῶν δεσμῶν καὶ ἦλθον νὰ σᾶς βοη- θήσω.

— Σᾶς εὐγνωμονῶ, ἱππότα.

Ὁ Σανοῦτος ἐκραξέ : — Μιρχάν ! Μιρχάν ! εἶσαι ἐδῶ ;

Ὁ Μαῦρος ἀκούσας τὸ ὄνομά του ἔδραμεν εἰς τὴν πρύ- μναν μὲ σικροτήματα.

— Ἐλα ἐδῶ, τῷ εἶπεν ὁ Σανοῦτος.

— Ἐδῶ εἶμαι, ἀθθέντα.

— Προσκύνησε τὸν ἀρχηγόν, Μιρχάν.

Ὁ Μαῦρος ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ Μούγρας καὶ τὴν ἔ- φερεν εἰς τὴν κεφαλὴν του.

— Διηγῆσου, Μιρχάν, εἰς τὸν ἀρχηγόν, πῶς ἐπεσε εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Καρέτσιο, διατὶ τὸν ἐμίσεις καὶ πῶς ἐαίρηδες τὴν ἐμπιστοσύνην σου.

— Ὡ, ἐκεῖνος, ὁ Καρέτσιο, εἶπεν ὁ Μαῦρος μὲ κωμι- κοτραγικόν τόνον, αὐτὸς ἐσφύγησε πῶρα καὶ τὸν ἐφαγε τὸ φεγάλο σκυλόφαρον. Ἐγὼ ἤθελα νὰ ἐξῆ ἀκόμη μίαν φο- ρὰν, καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἀφάξω. Ἄλλὰ καλὰ τὸν ἔκαμεν ὁ αὐθέντης καὶ δὲν εἰμπορεῖ πλέον νὰ σηκωθῇ.

— Σοὺ εἶχε κάμει κακόν ; ἠρώτησεν ὁ Μούγρας.

— Τί κακόν νὰ κάμῃ εἰς ἐμέ ! Αὐτὸς ὁ Καρέτσιο ἔσχιε τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς μου καὶ ἐκοῦσεν εἰς τέσ- σερα τὸ βρέφος, ὅπου εἶχε μέσα.

— Διατί ;

— Αὐτὸς ὁ Καρέτσιο εἶχε σιλάσθην τὴν μητέρα μου, καὶ αὐτὴ εἶχε γεννήσει ἐμὲ μὲ ἄλλον πατέρα Μαῦρον. Καὶ τὸν πατέρα μου εἶχε σφάζει ὁ Καρέτσιο. Καὶ αὐτὸς ὁ Καρέτσιο ἐσχίσε τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς μου, διότι ἔλεγεν ὅτι ἦτο μὲ ἄλλον πατέρα τὸ παιδίον εἰς τὴν κοι- λίαν τῆς.

— Καὶ διατί αὐτὸς εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς σέ ;

— Αὐτὸς ἐνόμιζεν ὅτι ἐγὼ ἐμίσειν τὴν μητέρα μου καὶ τὴν ἐζήλευα, διότι εἶχε κάμει παιδίον μὲ αὐτόν, καὶ ἐκοιμῶντο μαζὺ τὴν νύκτα, καὶ ὁ πατήρ μου ἀπέθανε. Καὶ ἐνόμιζε πῶς ἐγὼ εὐχριστήθην ὑποῦ ἐσχίσε τὴν κοι- λίαν τῆς.

— Πῶς γίνεται αὐτό ; ἀπίστευτον μοὶ φαίνεται, εἰ- πὲν ὁ Μούγρας.

— Διότι ἐγὼ ἐχόρευα, ὅταν ἀπέθανεν ἡ μήτηρ μου. Καὶ τοῦ εἶπα, καλὰ τὴν ἔκαμες, ἀθθέντα. Καὶ ἔκαμνα πῶς ἐτροχνοδοῦσα καὶ ἐχόρευα. Καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμνα διὰ νὰ μὴ σφάζῃ καὶ ἐμέ.

— Ἄλλὰ σ' ἐπίστευσεν ὁ Καρέτσιο ;

— Αὐτὸς μυαλὸν δὲν εἶχε μέσα εἰς τὴν κεφαλὴν του. Ἐνας Μαῦρος εἰμπορεῖ νὰ ἔχη πλείοτερον μυαλὸν ἀπὸ τὸν Ἄσπρον, ὅταν αὐτὸς εἶναι ἀνόητος καὶ πίνῃ πολὺ.

— Ἦτο λοιπὸν μεθύσιος ;

— Ἐπινε διὰ πέντε διαβόλους, διὰ δέκα διαβόλους. Ἐως τῶρα εἶναι μεθυσιμένος, καὶ ὅταν τὸν ἐρρίψεν ὁ αὐ-

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ.

Eastbourne.

(101 εριθ. 369.)

Μετά της περιγραφείσης άφελείας ένδεδυμένοι οι Άγγλοι διέρχονται τόν βλον των έν τοίς παραλίαις. Άδι-αφοραύσιν, έν ή ένδυμασία των αύτη όλίγον συνάδει πρός τήν καλαισθητικήν λεπτότητα ήν επιβάλλει ή παρουσία της γυναικός. Άλλ' έν είναι παραδόξος ή περιβολή μεθ' ής εμφανίζονται πρό του ώραίου και κομψού φύλου είναι πολύ παραδοξώτεροι οι πρός αύτό τρόποι των. Πλησιάζουσιν εις όμιλον κυριών, πρό των όποιών μόλις πρό όλίγων στιγμών συνεστήθησαν, μετά του άπλουστάτου εκείνου και άκηδούς ήθους όπερ μόλις δικαιολογεί πολυχρόνιος οικειότης. Στηρίζουσι τήν συνήθως εύτελεστάτην βακτηρίαν των, επί του έδωλίου της Δεσποινίδος ή της Δεσποίνης πρός ήν άποτείνονται, και με σώμα άλύγιστον, με ύφθαλμούς άδρανεϊς, με χείρας στηριζομένας; επίσης επί της κορυφής της βακτηρίας, με άπάθειαν άπερίγραπτον, με ψυχρότητα άκατανόητον, με νοχέλειαν παραδοξωτάτην, άποτεινόνται πρός τό χάριεν και προκλητικόν εκείνο έν, μετά της πλήξεως και της άδιαφορίας, μεθ' ής διήλθον δέκα ή είκοσιν έτη. Μάτην ή δυστυχής γυνή προσπαθεϊ να δώση ζωηρότητα εις τόν διάλογον, και να χορηγήση εις αύτόν στροφήν τινα εύάρεστον και άνάλογον πρός τήν επιπολαιότητα του φύλου της. Ό αϊθήρ είναι διαυγέστατος, ό όρίζων κανονικώτατος, ό ήλιος φαιδρότατος, ή αύρα της θαλάσσης δροσερωτάτη και έρωτύλη, τή κύ-

θέντης εκεί κάτω, θα έπίστευσεν ότι ή θάλασσα είναι βακί.

Έντούτοις ό Σκανούτος, μεταξύ λέγοντος του Μαύρου, ειχεν έγερθη και περιεπάτει δι' εύρέων βημάτων επί του καταστρώματος.

Ό Μούχρας άπέπεμψε τόν Μαύρον και άπήλθε να κοιμηθῆ.

Ένεκα της άντιπνοίας των άνέμων ή γαλέρα έβράδυνεν εις τόν πλοΰν, και έπλεε καθ' άπασαν τήν ήμέραν. Κατέπλευσε δε εις τόν όρμον περι τήν δευτέραν της νυκτός. Ό Μούχρας μετά του ξένου του άπεβιβάσθησαν, και κρούσαντες τās πύλας της επάυλεως εξύπνισαν τόν θυρωρόν, άναγνωρίσαντα τήν φωνήν του κυρίου του, και εισήλθον. Έπειδή άκρα σιγή επεκρατεί και έφαινετο ότι πάντες έκοιμώντο ήδη έν τη επάυλει, ό οικοδεσπότης έδειξε πρός τόν Σκανούτον κοιτώνά τινα, τῷ εύχήθη καλήν νύκτα και άπήλθε να κατακλιθῆ.

ΚΕΦ. Δ'.—Ό πύργος του κόμητος.

Ό έπαυλις του Μούχρα εκειτο επί μεγαλοπρεπούς και γραφικῆς παραλίας. Ότο φκοδομημένη πρό αϊώνας και έλέγετο ότι ό κόμης Πραγότσης, όστις τήν ιδρυσε, ειχε ποτίσει τὰ θεμέλια με αίματα. Ό ύψηλοτάτη αύτης έπαλξις ήτο εκτισμένη επί βραχώδους άπορρώγους ακτής. Έντεϋθεν έσχηματίζετο φοβερός κρημνός, εις ου τήν κα-

μακτα ρυθμικώτατα και φαιδρά, ή μουσική ήδυτάτη, ή όμιλούσα γυνή ήδυπαθεστάτη και περικαλλής, και έν τούτοις ό νεαρός εκείνος άνήρ ισταται έμβριθής και άτάραχος πρό τσοούτων γοητευτικῶν στοιχείων, ών ά συνδυασμός ουδεμίαν επήρειαν άσκει επί της καρδιάς του. Άντι να διαχύση αισθήματα πρό της διαγελώσης εκείνης φύσεως, και της άβραξ ύπάρξεως ήτις είναι πρό των βλεμμάτων του, άντι να εκφράση θαυμασμόν, άντι να άφήση να τῷ διαφύγη παροδική τις ακτις εύαισθησίας, ισταται πάντοτε στηρίζων τās χείρας επί της βακτηρίας του και τείνων επιμόνως τό βλέμμα πρός τās όλισθαινούσας κούφας επί των κυμάτων λέμβους, ή καθηται διεσταλμένα έχων τὰ σέλη του, και ένασχολούμενος ίνα πληρώση τήν καπνοσύριγγά του, ή θωπέυει τόν κύνά του. Ποσάκις άρά γε τό μαγευτικόν πλάσμα, όπερ πλήσσει υπό της άπαθείας του ψυχοϋ εκείνου άνδρός, δεν θα έφθόνησε τήν τύχην του κυνός του. Πλήν ένίστε ό σιγηλός εκείνος και άδιάφορος σύντροφος διακόπτει πρώτος τήν μονοτονίαν. Τοϋτο όμως συμβαίνει πολύ σπανίως και πολύ περιέργως, και λαμβάνει χώραν κατὰ τόν ακόλουθον τρόπον.

— Hello! άνφωνεί αίφνηδίως ό κύριος.

Ό κυρία σκίρτα. Ό παραδόξος αύτη και τυπική επιφώνησις τήν εύελπίζει και ύσφαίνεται μετ' εύαρσεκείας τήν εμφάνισιν δικλόγου τινος.

— Τι τρέχει; έρωτᾷ.

— Παρατήρησον. . .

Ένταϋθα διακόπτεται, ως έν έμόχησε φρικωδώς δια να προφέρη τήν άπλην εκείνην λέξιν, ή ως έν φοβῆται μή ό διάλογος τῷ άποσπάση τήν προσοχήν από του άντικειμένου της περιεργείας του.

— Να παρατηρήσῃ; Ποϋ;

— Εις τήν θάλασσαν.

— Τι;

ταμέτρησιν απέκαμνε τό βλέμμα και ίλιγγία ή κεφαλή.

Ό επαλις αύτη ώνομάζετο μέχρι του χρόνου του πρόντος διηγήματος «Πύργος του Πραγότση». Ό Αυγούστα, ή σύζυγος του Μούχρα, έροθεϊτο να αναβαινη επ' αύτης, και όμως συχνάκις άνέβαινε.

Διηγούντο ότι ό κόμης Πραγότσης ειχε κρημνίσει νύκτα τινά από του ύψους αύτης τήν σύζυγόν του μετά του τέκνου της, διότι τήν υπώπτυσεν ως άπιστον. Μετά δε τό έγκλημα τουτο μελαγχολήσας μέχρι μανίας και έχων άνάγκην ύργίων, όπως διέρχεται άνευ φασμάτων τās νύκτας του, ώδήγει ένταϋθα τās γυναίκας και κύρας, ως ήρπαζε παρὰ των νησιωτών. Και ότι μετά μίαν νύκτα έπιάλτου και ήδονῆς τās εκρημνίξεν από του αύτου ύψους, ως θύματα Ιλαστήρια εις τήν σκιάν της συζύγου του.

Διηγούντο πρός τούτοις, αλλά ταϋτα ίσως ήσαν μυθεύματα των εύπίστων χωρικών και άλιών, ότι και μετά τεσσαράκοντα έτη από του θανάτου του κόμητος, ήτοι καθ' έν χρόνον συμβαίνουσι τὰ έν τη παρούση Ιστορία, ένφανίζοντο από καιρού εις καιρόν επί του ύψους της επάλξεως ταύτης περί τό μεσονύκτιον δύο σκιαί συγκρούμεναι και γογγύζουσαι άπαισιώς, και ότι μετά τινας στιγμάς ήκούετο κρότος σώματος πίπτοντος εις τήν θάλασσαν. Ήσαν ό κόμης Πραγότσης και ή σύζυγός του επανερχόμενοι εϊμαρμένως εις τήν σκηνήν πρός άναπαράστασιν του φρικώδους δράματος. (Ακολουθεϊ)

— Τήν λέμβον. . . Άνατρέπεται. . .

Τέλος ή δυστυχής Κυρία μετά τσαύτας αγωνιώδεις άποείρας κατορθώνει να έννοήση, ότι πρόκειται περί άνατροπῆς λέμβου.

— Ό! Κύτταζε εκεί! Ό! είναι τρομερόν! είναι Shocking! θα πνιγοϋν οι δυστυχεϊς! Ά! κολυμποϋν! Τρέχουν και άλλοι να τούς σώσουν. Βλέπεις εκεί; Βλέπεις λοιπόν; Δεν όμιλείς;

Πλήν ματαίως! Ό κύριος άνέλαιβε τήν άπαραξίαν του, τήν καπνοσύριγγά του και επανακλαμβάνει τās πρός τόν κύνα θωπέας του.

Έκτός της περιέργου ταύτης σκηνῆς, ήτις πράγματι έλαβε χώραν πρό έμοϋ, συμβαίνουσι πλείσταί άλλαι ουχί όλιγώτερον παραδόξοι. Οϋτω νεαρός τις κύριος υπό άλλου τινος συνιστάται εις Δεσποινίδας τινας, και παρίσταται ή ακόλουθος σκηνή.

— Είναι ό εξάδελφός μου. . .

Αϊ Δεσποινίδες υποκλίνονται έλαφρώς.

— Albert! είναι ή Miss A. . .

— Oooh!

— Η Miss N. . .

— Oooh!

— Η Miss P. . .

— Oooh!

Και οϋτω καθεξῆς. Σημειώσατε ότι ό συνιστώμενος κύριος οϋτε καν θίγει τόν πτόν του.

— Πότε ήλθετε εκ Λονδίνου; Έρωτᾷ μία Δεσποινίς.

— Oh! Σχεδόν (about) . . . Σχεδόν . . . Σχεδόν . . .

Άρες με να ιδω . . . (Let me see) . . . Σχεδόν πρό δύο ώρων.

— Τι νέα εκείθεν; έρωτᾷ έτέρα.

— Νέα; χθῆς ώμίλησεν ό Salisbury . . . Ό Βουλή των Λόρδων απέφριξεν . . .

— Άλλο τι εκτός των πολιτικῶν;

— Ό! Βέβαια! (Oh! yes!) Τὰ Αιγυπτιακά ύψώθησαν . . . Τὰ Unified είναι 57 3/8. Τήν πρωίαν ήσαν πολύ κάτω.

— Πως πηγαίνου τὰ θεάτρα; Εϊδετε εσχάτως τόν Bocaccio εις τό Royal Comedy;

— Όχι! . . .

— Εϊδετε τό Patience αύτās τās ήμέρας;

— Ό! βέβαια.

— Παρευρέθησαν πολλοί;

— Σχε . . . Κυττάξετε εκεί . . . Είναι περιήρμον . . .

Είναι εξάσιον . . .

— Τι τρέχει; (What is the matter?)

— Εκείνος ό ακύλος. Τόν βλέπετε; Είναι δορκαδοθήρα. (Deer-hound.)

Και μή λαμβάνων τόν κόπον ν' άποχαιρετήση τās κυρίας, στρέφει αίφνηδίως τὰ νῶτα και τρέχει να πλησιάση τόν δορκαδοθήραν. Αϊ δε κυρίαί εύρίσκουσι τοϋτο φυσικώτατον, ένῶ Γάλλος τις παρατυγχάνων τίλλει εξ άγωνίας τόν πώγωνα μερμηρίζων κατὰ φρένα και κατὰ θυμόν.

— . . . crè nom d' un chien! C' est beddèdè! . . .

Επίσης περιέργος είναι και ή ακόλουθος έπύρρατος σκηνή, μόλις τήν πρωίαν ταύτην καταβρωθεϊσα υπό του λαϊμαργου σημειωταρίου μου.

Εις gentleman καθηται άναγκυτικώτατα επί του έδωλίου του, παρατηρῶν μετ' άπάτου μακροδότητος τὰ τρέχοντα επί της ακτής γυμνόποδα παιδάρικα, και κα-

πνίζων τήν Άβάναν του. Εις τό έτερον άκρον του διαδρόμου διέρχεται νεανίς τις λίαν χαρίεσσα, περικαλλεστάτη, και ύψηλής τάξεως, ως δεικνύουσι τοϋλάχιστον οι επί των ώτων της στίλβοντες εύμεγέθεις άδάμαντες.

— Kate! ανακράζει παρατηρήσας αύτήν ό Gentleman.

Ό επαγωγός κόρη ήκουσεν, έστράφη και διηυθύνθη πρός τό μέρος του προσκαλέσαντος, όστις εξηκολούθει να τηρῆ τήν Συβαριτικωτάτην θέσιν του, καιτοι ή δυστυχής νεανίς, ότε δι' ίκεσιών, ότε δι' ώθήσεων, επειρξατο να διέλθη τὰ προπύργια των έδρων άτινα παρενέπιπτον, και παρείχον δυσχέρειαν αγωνιώδη. Εις τās δυσχερεϊς ταύτας προσπαθείας της έσχον τήν ήδονήν να συνδράμω και εγώ τήν γοητευτικῆν Άλβιονίδα, λαβών ως άμοιβήν γενναίαν δόσιν εύγνώμονος μειδιάματος. Τέλος αύτη κατάρθρωσε να φθάση πρό του προσκαλέσαντος, όστις εξηκολούθει μένων άνατετραμμένος επί της έδρας του, και καπνίζων, έν ῶ ή νεανίς ιστατο όρθία ένώπιόν του.

— Πως έχετε; έρωτᾷ άδιαφόρως.

— Τι κάμνετε; άπαντᾷ ή νεανίς.

Σημειωτέον ότι έν Άγγλίξ επεκρατήσεν ό παραδόξος τύπος, του να επαναλαμβάνωσι τήν συνήθη ερώτησιν περὶ της υγείας, άντι του ν' άποκρίνωται εις αύτήν. Οϋτω ή επανάληψις άναπληροϊ τήν άπάντησιν. Μετά τήν συνήθη λοιπόν ταύτην φρασολογίαν ό κύριος εξηκολούθησεν:

— Ελάθετε λουτρόν σήμερα;

— Ό! Βέβαια! Ήτον ωραία θάλασσα!

— Ποϋ πηγαίνετε τώρα;

— Δεν ειξεύρω. Έκαμα περίπατον και τώρα κτέπτομαι να καθήσω.

Και ή νεανίς περιέστρεψε τό βλέμμα της δια να εύρη έδραν τινα. Πλήν δυστυχώς όλοι ήσαν καιρειλημμένοι, και ήναγκαζέτο να μένη όρθία, έν ῶ ό κύριος εξηκολούθει άναπαυόμενος ήδύτατα . . .

— Άλήθεια! λέγει ή νεανίς. Εϊδετε τήν φωτογραφίαν μου;

— Όχι!

— Ό! επέτυχε λαμπρά! Ίδέτε. . .

Και άνετύλιξε τήν φωτογραφίαν της μετά παιδικωτάτης χαρῆς.

— Ό! ειπεν ό κύριος, όρκετὰ καλά, όρκετὰ καλά. Και άφησε δύο ή τρία νέφη καπνοϋ άπαράχως έναντίον της διαυγούς και στίλβουσης χαρτίνης πλακός.

— Θέλετε τό βόδον μου; ήρώτησε μετ' όλίγον.

— Ό! ειπεν ή νεανίς διστάζουσα.

— Ε! Τότε λάθετε! Σᾷς τό δίδω.

Ό νεανίς τό έλαβεν, ήχαρίστησε θερμώτατα και μη δυναμένη να ισταται όρθία πλείότερον, άπεχαιρέτησε και επαναλαβούσα δια τήν εξοδόν της τούς προτέρας μόχθους, άπήλθεν, εμφαινίτουσα δια του ήρεμου ύψους ότι εύρίσκει φυσικωτάτην επίσης τήν διαγωγήν του κυρίου εκείνου.

Άλλ' επειδή ήδη δεν υπήρχε πλησίον της σκηνῆς Γάλλος τις, ή διαγωγή αύτη έστερήθη έντελώς χαρκτηριστικῶ επιθέτου.

(Ακολουθεϊ)

Timeson.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΞΕΛΘΘΗΣΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Σ. ΚΟΝΤΟΥ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

Είς τόμος εις 8ον σελ. 13' — 593

Τιμώμενος δεδεμένος δραχμῶν νέων 14

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 15.

Κ. ΖΗΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Μοναδική συλλογή **άσπροροδύχων** διὰ γυναίκας, ἄνδρας, παιδιά. — Ἐπίσης ὑποκαμίσιων, καὶ ἰδιαιτέρως ἀγγλικῶν γελέκων (τρικῶ) περιφήμων διὰ τὸν χειμῶνα. — **3,000** εἶδη κοσμηματοποιίας. — Ὅλων τῶν εἰδῶν ὄμβρέλαι καὶ μαστούνια. Ἐκ μυρίων ἀνθέων μυρωδικὰ καὶ σάπωνες. Νεσεσίρ, γάντια, κ.λπ. κ.λπ.

ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ

Δέχεται τὸ Ἐμπορικὸν **Κ. Ζήση** παραγγελίας ἐπὶ δείγματι καὶ ὀρισμῶ τιμῆς ὀλόκληρα

ΣΟΡΤΙΜΕΝΤΑ ΔΙΑ ΠΡΟΙΚΑΣ

μὲ τὴν μάραζτων εἰς τὰ καλλίτερα ἐργαστάσια Παρισίων καὶ Λονδίνου καὶ μετὰ σαράντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς παραγγελίας τὰ ἔχετε εἰς τὸ σπῆτί σας πρὸς καμάρωμα.

ΤΙΜΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΟΙ

Θὰ δώσητε δι' ἐν τοιοῦτον σορτιμέντο ὅ,τι δίδετε ἐδῶ μόνον διὰ ῥαπτικῶ.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60.

Μέλανος οἴνου φιάλη λεπ. 60.

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΝΕΟΝ ΛΑΜΠΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΣΑΣ

ἤνοιξεν ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἐρμοῦ, ὑπ' ἀριθ. **246**, ἀπέναντι τοῦ Παντοπωλείου Κοσμοπούλου.

Ἐφέρει καὶ ὅλον ἐφέρει ἐκτάκτως ὠραίας λάμπας, πρωτοτύπου ὠραιότητος καὶ μοναδικῆς καλλονῆς, καὶ τὰς πωλεῖ εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Πετρέλαιον πρώτης πωλεῖται ἐν τῷ Καταστήματι πρὸς **80** λ. ἢ ὀκά.

Εἰς δὲ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐν Πειραιεῖ Κατάστημα, ὀπισθεν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, πωλεῖται **ξυλεία** μὲ πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς, ὡς καὶ πετρέλαια χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Μοναδικὸν παράδειγμα!

Ἐρισμέναι τιμαὶ δι' ὅλα τὰ εἶδη τῶν μύρων καὶ ἀρωμάτων εἰς τὴν μεγάλην ἀποθήκην τοῦ

ΚΟΥΡΕΙΟΥ ΓΙΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου).

Τὰ πλεῖστα ἐγγλέζικα, τοῦ **Ἀτικισίων**, προμηθευτοῦ τῆς Βασιλείσης Βικτωρίας.

Ἐφεύρεσις τῆς στιγμῆς! Τὸ Ὄδοτοσμητικὸν **Ἐλιξήριον**, συνιστώμενον ὡς τὸ καλλίτερον τονωτικὸν τῶν Οὐλῶν καὶ τὸ δραστικώτερον φάρμακον κατὰ τῆς Ὄδονταλγίας.

ΜΑ ΤΙ ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ

εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔφερον τὸ Ἐμπορικὸν **Χαραλάμπους Στέκου**, ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἐρμοῦ, **61**;

Φορᾶτέ τους καὶ θὰ μᾶς θυμᾶσθε!